

“El nostre espai DE LLUITA PER LA IGUALTAT”

Carme Reche Carmona

“Ser mujer y conducir un autobús es totalmente compatible, en un mundillo mayoritariamente masculino, conseguí adentrarme en él y no tengo en absoluto ninguna queja por parte de mis compañeros, que me recibieron gustosamente y sin ningún tipo de comentarios machistas, puedo decir que de todo esto me llevo grandes amigos que a día de hoy aún conservo. He vivido experiencias de todo tipo, pero eso nunca me ha frenado para continuar mi trabajo, el cual me siento afortunada de poder decir que me encantaba,

los pasajeros me recibían con mucha alegría y yo a ellos también, y en este aspecto también tengo que decir que terminé con gente en mi vida que nunca olvidaré. Alguna vez he tenido alguna experiencia machista con algún pasajero, pero ha sido una sorprendente gran minoría. Mis años en Sagalés se resumen en: buenas amistades, pasajeros inolvidables y momentos increíbles. Estoy orgullosa de haber podido ver como cada vez somos más las mujeres que ocupamos trabajos que antiguamente solo eran

hombres y me siento feliz de poder decir que fui la primera conductora de Lliçà d'Amunt y todo eso fue posible gracias al apoyo de mi familia, que en todo momento confiaron en mí y que para aquel entonces incluso mis padres que eran de otra época apoyaron totalmente mi decisión. Me gusta saber que he aportado mi granito de arena por el derecho de la mujer.”

Montse Masanas Forte

“El món laboral i les dones a vegades ha estat molt complicat i a la vegada imprès. En les arts gràfiques el més normal era que els homes portessin les màquines d'imprimir i les dones la part dels manipulats i d'administració però, perquè no podia ser a l'inrevés? És cert que les màquines antigues, i sobretot les de gran format, requerien una força física important ja que tots els mecanismes eren manuals i pesaven molt però... i les màquines de petit format? Doncs tampoc perquè “ets una dona”.

Jo vaig tenir la sort de néixer en una família d'impressors que creien en la igualtat de gènere i no creien en estereotips, pel que em van oferir fer de maquinista

d'òfset. No ho vaig dubtar ni un moment perquè els límits son on tu te'ls poses.

L'any 2007, amb el suport de la meva família, vaig deixar la impremta familiar de Barcelona per muntar una impremta pròpia al nostre poble, Lliçà d'Amunt.

La meva mare era una persona molt forta, emprenedora, lluitadora i treballadora, com moltes de la seva època, motiu pel qual l'impremta havia de portar el seu cognom: Forte. Era la manera de donar-li el reconeixement que es mereixia. Des d'aquell moment, la seva signatura és el logotip de l'empresa i la imatge que ens representa.

Els inicis no van ser fàcils, dues dones -la meva filla i jo- amb el suport pel meu marit, la filla

gran i el fill petit vam tirar endavant un negoci d'"homes". Lliçà d'Amunt va acollir molt bé Gràfiques Forte.

Amb el temps, el Bernat -el meu fill- es va posar al capdavant de la impremta. Sempre ha tingut molta sensibilitat vers els drets i oportunitats de les dones i manté amb orgull l'esperit Forte.

Amb els anys el món laboral de les dones han anat canviant, hem demostrat que podem fer el que ens proposem i ser nosaltres les que decidim de què i com volem treballar, però cal seguir lluitant per una igualtat justa i sincera. Els límits els poses tu!”

Ana Revenaquer

“Hola soy Ana y trabajo en el equipo de mantenimiento de Danone. Mi trabajo consiste en reparar, mejorar y cuidar las máquinas para que los yogures de Danone salgan per-

fectos. Me encanta mi trabajo y estoy muy feliz de poder desempeñarlo en la empresa Danone.

Ánimo a toda mujer que luche por sus sueños!”

Pilar Pujadas Valls

“Sóc la Pilar Pujades i treballades del 2007 a Transports de Lliçà d'Amunt TLA com a conductora d'autobusos.

Jo estava treballant a una empresa i vaig decidir canviar de treball i llavors em vaig treure el carnet d'autobús, i de seguida vaig trobar feina. Quan vaig començar a Transports de Lliçà d'Amunt TLA ja hi havia una companya, la Carme, i em

va ajudar dins d'una empresa d'homes.

Els companys i els directius molt bé, sempre ens ajuden i ens expliquen les coses.

No he tingut cap problema per ser dona en aquesta feina, l'únic que hi dediques moltes hores.”

Eli Noguera Amo

“Soy Eli Noguera y trabajo desde el 2018 como conductora de autobuses en transportes de Lliçà d'Amunt TLA.

Hace 15 años decidí sacarme el carnet de autobús, antes de ser conductora era administrativa, nunca antes había trabajado en este oficio hasta hace 2 años y medio. La ver-

dad es que este trabajo me ha hecho estar muy contenta ya que todo mi entorno y mis compañeros me han facilitado la incorporación, me han aconsejado para mejorar cada día.”

Susana García

“Hola em dic Susana Garcia i visc a Lliçà d'Amunt.

Fa 11 anys que sóc taxista de Barcelona i puc dir que és el treball de la meva vida.

El meu marit també és taxista, i va ser ell qui va donar-me la idea de treballar com a taxista, per poder conciliar la vida laboral amb la familiar.

El sector del taxi està compost de 10.500 llicències de taxi repartides a l'AMB (àrea metropolitana de Barcelona), de les quals som uns 14.000 treballador@s i només som unes 1.000 taxistes. La veritat no sé quina és la raó per la qual no accedeixen més dones a treballar, perquè puc

garantir que a la meva feina hi ha igualtat tant per accedir com en el desenvolupament de la feina.

Sempre intentem ajudar-nos entre tots, normalment si veus un company o companya que té problemes, intentes donar un cop de mà.

Durant aquests 11 anys, he après molt de la gent i amb la gent, i estic molt orgullosa de la meva feina tant com a sector implicat en la societat i com a experiència personal.”